

Dwanaty staw.

Schtóž Bohu słuži, tón budže po tym spytowanju trošchtowany.

Tob. 3, 22.

Bamž chyzysche skónčnje tola powšchittkomnu zyrkwinu shromadźisnu (concilium) do města Mantuy powołać. Kač wón tu wěž wobhladowasche, to bě se słowow wupisanja tuteje shromadźisny pósnać, hdžež rěkasche, so ma so wot njeje „pschede wschēm wutupicž čornny mór w zyrkwi“ (tak wón Lutherowu wučbu mjenowasche). Luther so teho njebojesche. „Tajke hroženje je jenož čertowške scherjenje, s kotrymž chze naß bamž nastróžecž“, wón džesche, „ale dokež ma tón jenož wotpohladanje na tamanje a morjenje, dha wy jemu njebudžecže nosy koschicž, ale rjez: tón Knjes sward tebe!“ Ewangeliszy wjerchojo bjes tym kónz januara 1537 w Schmalkaldenje wuradźowachu, hacž chzyli tajku zyrkwinu shromadźisnu wopytać, na kotrejž so dyrbjalo ewangelijon wot spoczatka sem sakasacž. Woni tam tež swojich duchownych skasachu. Pschede wschittkimi Luther 9. februara w jara wulkej hłownej zyrkwi předowasche; teho runja 18. februara psched wjele pošlucharjemi.